

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *A szegény diákok jó Pásztor*

Forrás: *Világ*

Bp.

(Hely)

1917. VIII. 25

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

371.88

Hely

Idő

"1917"

Személy

A szegény diákok Jó Pásztor

A ma reggeli lapokban egy és ugyanazon tartalmú s szerkesztésű kiriba dr. Mihályfi Ákos múlt évi tudományegyetemi rektornak nyilatkozata jelent meg, mely a nyomoruságos körülmények között tengő, lakásínséggel, éhínséggel küzdő szegény diákok sorsával foglalkozva, a következőkben próbálja megnyugtatni az aggodalmaskodókat:

— A most közeledő iskolaév küszöbén tisztában vagyunk azzal, hogy a viszonyok még súlyosabbak és a kérdés megítélés megoldásával már régebb óta foglalkozunk. Különösen fontos ebben a tekintetben a lakás és ellátás kérdése. Erre vonatkozóan már tárgyaltam a székesfevárossal és az egyetemi ifjuság illetékes egyesületeivel, az Általános Egyetemi Segítő Egyesülettel, amely a Diákotthonot tartja fenn és a Mensa Akademia Egyesülettel. E téren minden, ami szükséges és lehetséges, meg fog történni.

Ami szükséges és lehetséges, meg fog történni... A történni ige jelentősége nyilvánvalóan más, mint a megtesszük-é. Egy minden kérdésre részletesen megfelelő fölvilágosítást az irányban, hogy Mihályfi ő magnificentiája hogy látja megoldhatónak a mai elviselhetetlen diáknyomort, szintén szívesebben hittünk volna, mint az ily feladatoknak az Általános Segítő Egyesület és a Mensa Academica hatáskörébe való terelését. De Mihályfi volt rektor ezeket az egyesületeket nevezte meg, mint a diáksegítés hivatott intézményeit. S ily cél-

zatu kifejtésével szemben kötelességünknek kell éreznünk kimutatását annak, hogy a rektori nyilatkozat nem volt több tendenciózus nyilatkozatnál. Nem volt több azért, mert a diáksegítés legkomolyabb mai tényezőit figyelmen kívül hagyva, oly egyesületek elvesztett értékét akarta restaurálni, amelyek évtizedes életükkel eddigelé a felekezeti-kedés és a tehetetlenség millió alapjai voltak csupán.

Az Általános Segítő Egyesület és a Mensa Academica egyesület a Kórházegyesülettel együtt az a három egyetemi kormányzás alatt működő intézmény, melyeknek a félévi beiratkozásokon minden egyetemi polgár rendes tagjává válik a lefizetett 1—1 korona tagsági díj alapján. A három egyesület a maga alapszabályaiban bejelentett hivatásával, vagyoniával valóban gyönyörű hivatást is teljesíthetne, ha megalakulásától kezdve nem állana olyan tényezők befolyása és irányítása alatt, amely tényezők komoly feladatai végzésében teljességgel megakadályozzák.

A három egyesület vezetése ugyanis annak a két-három személynek legszemélyesebb hatáskörében áll, akik a diákság életétől teljesen ismeretlenül és távol, valamikor az egyetem klerikális heceit vezették, manapság pedig a klerikális és munkapárti forrású antidemokratikus szellemet hirdokodnak minden erővel fenntartani az ifjuságban. Dr. Zsembery István és dr. Hindy Zoltán munkapárti képviselő urak, mert rólok van szó, az illető egyesületek alapszabályai értelmében tulajdonképpen nem élhetnek ilyen szere-

pülkkel, mert hiszen egyetemi egyesületek vezetői politikával, ezek szerint az alapszabályok szerint, nem foglalkozhatnak. Zsembery és Hindy urak azonban éppen klerikális és konzervatív politikájuknak köszönhetik ifjusági vezérkedésüket. Működésüket pedig kizárólag mentéik ünnepeken való felelősségét és a mindenkori kormányoknak a diákság nevében történő üdvözlését jelenti. És még valami: hatvan ingven diákebédjegy és a hatalmas segítő-alapok felett való tehatalan rendelkezés. Elképzelhető, hogy milyen is lehet az ilyen hatalommal való visszaélések lehetősége azok részéről, akik az egyesületek alakuló közgyűléseit szűk családi körben tartják meg, a háboru folyamán pedig szabályszerű tisztikar ellátása nélkül országgyűlési képviselői minoltukban és jóformán kizárólag kettesben működnek. A Diákotthon husz-harminc lakása fölötti rendelkezés szintén az ő személyes fennhatóságuk alatt szynylődik. Megnyugtató-e a rektori nyilatkozat hatása azok körében, akik az általa említett intézményeket a kelletnél jobban ismerik?

A diákok lakásínségének borzalmasságát a belügyminiszter maga is belátja és segíteni igyekszik a lehetetlen állapotokon. A szegény egyetemi polgárok elátásának mai mizériáin pedig a Fővárosi Diákmenza és az Orsz. Izs. Diákmenza igyekszik enyhíteni 300, illetve 200 ingvenebéddel és vacsorával. Hasonlóan működnek s ebéduruss egyesületekre hivatkozni tehát a legjobb esetben sem jelenthet többet egy tájékozatlan nyilatkozatnál.

Szemoru és komikus egyben az, hogy ezt a nyilatkozatot a budapesti királyi tudományegyetem rektora teszi a szegény diákok Jó Pásztoraképpen. Sőt még akkor is szomorú, ha Zsembery István is egyetért ezzel a különös nyilatkozattal.